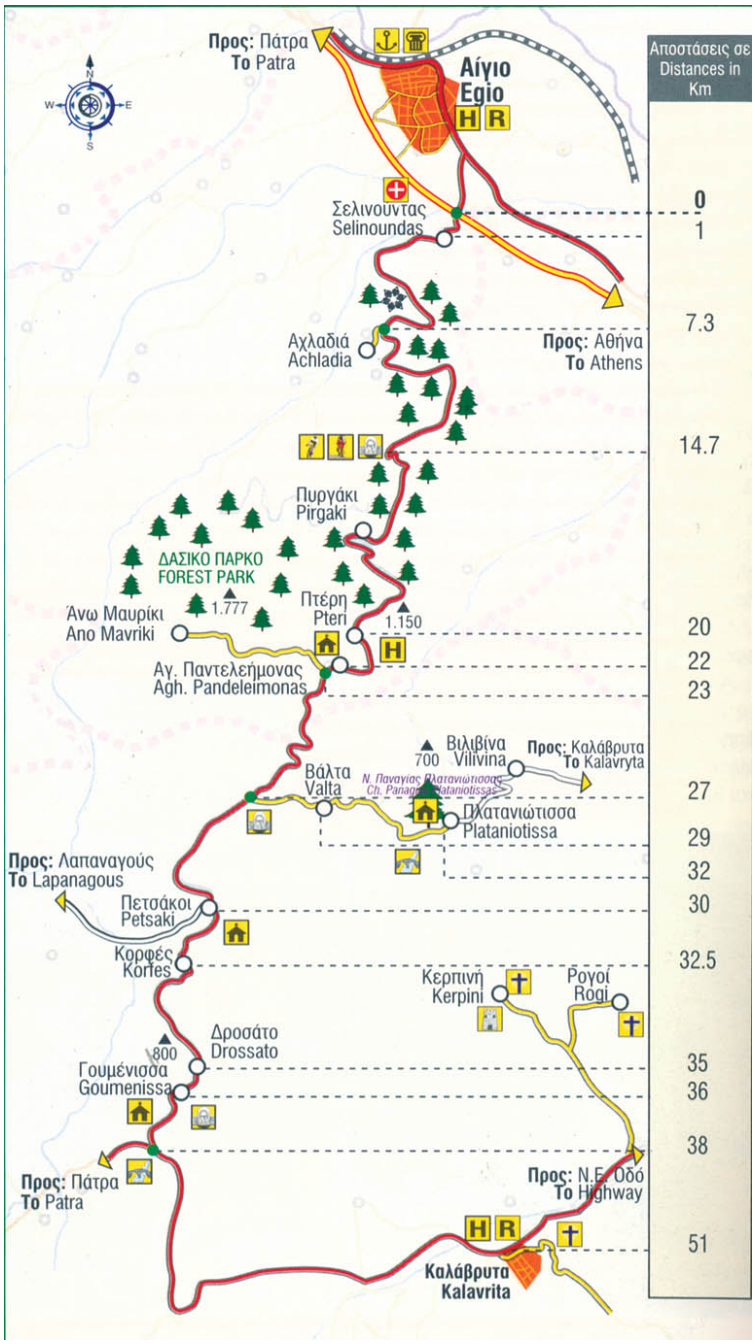

Αν είστε …ορκισμένα παιδιά της πόλης, υπάρχει μεγάλος κίνδυνος ανηφορίζοντας το δρόμο για την Πτέρη να καταπατήσετε τους … όρκους σας, και μάλιστα με μεγάλη ευκολία και χωρίς τύψεις. Από όποια Εθνική (Παλαιά ή Νέα) και από όποια κατεύθυνση κι αν έρχεστε (από Πάτρα ή Αθήνα), στο ύψος του Αιγίου, θα συναντήσετε πινακίδες που σας πληροφορούν για το δρόμο που θα ακολουθήσετε προκειμένου να οδηγηθείτε προς Πτέρη και Καλάβρυτα. Στο σημείο που θα παρακάμψετε την Παλαιά ή τη Νέα Εθνική Οδό μηδενίστε το κοντέρ και αρχίστε τη διαδρομή... Στο 1ο χλμ. περνάμε κάτω από τη γέφυρα της Νέας Εθνικής Οδού και μπαίνουμε στο χωριό

Σελινούντας

μέσα από ένα στενό ασφαλτοστρωμένο δρόμο με στροφές.

Μην κοιτάξετε καχύποπτα το αυτοκίνητό σας. Ακόμη και αν αυτό έχει πολλά χρόνια στην

πλάτη του, θα αντεπεξέλθει σχεδόν αγόγγυστα στον πειρασμό. Αν απαιτείτε θέα με την πρώτη κοιτάξτε προς τα κάτω την πανοραμική άποψη του ελαιώνα του Αιγίου και τη χαράδρα που υποδέχεται τη δροσιά του ποταμού. Ο δρόμος συνεχίζει με στροφές και κρύβει «παγίδα» από το 6ο χιλιόμετρο και για αρκετά μέτρα μετά, καθώς το χειμώνα πιάνει πάγο. Συνιστάται μεγάλη προσοχή. Από το 6,5 χλμ., ο δρόμος φαρδαίνει και τα πλατάνια γέρνουν να τον κοιτάξουν χαρίζοντάς μας ευεργετική δροσιά τις ώρες που ο ήλιος «χτυπάει». Στο 7,3 χλμ. δεξιά στρίβει για το χωριό Αχλαδιά, ενώ στο βάθος διακρίνεται το χωριό
Κάτω Μαυρίκι
.

Ανάμεσά τους κυλάει ο Σελινούντας και εμείς «κυλάμε» - χωρίς να στρίψουμε - στην ευθεία, ανάμεσα από υπέροχα πεύκα που όσο ανεβαίνουμε πολλαπλασιάζουν την απόλαυση και τη σκιά.

Στο 14,7 χλμ. και μέσα στο δάσος, συναντάμε **χώ ρο αναψυχής του Δασαρχείου Αιγίου** με παιδική χαρά, παγκάκια και βρύση. Ο τόπος μεταμορφώνεται σε μια ατελείωτη πευκόφυτη ευθεία που σου γεννά τη διάθεση να την εκμεταλλευτείς. Οι τρόποι πολλοί: πικ - νικ, ποδήλατο βουνού, βόλτα σε δύο τροχούς και φυσικά πεζοπορία είναι κάποιοι από αυτούς.

Εδώ περνούν καλά τα Χριστιανόπουλα αφού στα 15 χλμ. φιγουράρει η κατασκήνωση της Χριστιανικής Ένωσης, και των προσκόπων Αιγίου «βουτηγμένη» στα πεύκα. Ακολουθεί μεγάλη πεδινή έκταση και στο 16ο χλμ. προβάλλουν αίφνις πολλές νεόχτιστες βίλες, οι οποίες έχουν θέα στο απόλυτο γαλάζιο του Κορινθιακού κόλπου, που τρυπώνει αναπάντεχα στο φόντο του ορεινού τοπίου, υπενθυμίζοντάς μας ότι αυτά μόνο στην Ελλάδα μπορεί να συμβούν.

Ένα χιλιόμετρο μετά, στο 17ο παίρνει τη σκυτάλη το ελατόδασος του Κλωκού. Προσοχή, τις απογευματινές ώρες ο ήλιος θαμπώνει. Αν δεν έχετε γυαλιά ηλίου δύσκολα θα τα βγάλετε πέρα. Και ιδού η Πτέρη, στο 20ο χιλιόμετρο και σε υψόμετρο 1.150 μέτρων αμφιθεατρικά χτισμένη, με τον Κλωκό να προστατεύει την πλάτη της, φυσικός σωματοφύλακας αξιώσεων και τη θάλασσα στο βάθος μπροστά της ..«σινεμά ο παράδεισος». Στα δεξιά το γυμνό βουνό Ρούσιος, που σας κρυφοκοιτάζει ύποπτα, από πολύ

πιο χαμηλά. Ένας μεγάλος πλάτανος στην είσοδο του χωριού εκτελεί χρέη τελετάρχη υποδοχής, ενώ λίγο μετά ένας άλλος υπεραιωνόβιος πλάτανος στην καρδιά της Πτέρης, πάνω στην πλατεία ποζάρει ως ζωντανό αποτέλεσμα του τεστ αντοχής της φύσης στο πέρασμα του χρόνου. Στο χωριό υπάρχουν πολλά μαγαζιά, πέτρινα ξενοδοχεία και η Εκκλησία της **Κοιμήσεως της Θεοτόκου** που πανηγυρίζει στις 15 Αυγούστου. Στα δεξιά όπως μπαίνουμε στην Πτέρη, ένας χωματόδρομος οδηγεί στον Αη Γιώργη (4 χλμ.) όπου η προφορική παράδοση θέλει να έγινε η πρώτη εθνοσυνέλευση. Οι κάτοικοι θυμούνται μάλιστα ότι εκεί στον - Αη Γιώργη- υπήρχαν δύο ξενοδοχεία πριν από τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Στο καφενείο του χωριού, εκτός από καφέ και γλυκό του κουταλιού, μπορεί να απολαύσει κανείς και τις ιστορίες των θαμώνων για το γαμήλιο ταξίδι του
Άγγελου Σικελιανού
στην Πτέρη, για τον πρώτο φιλοδασικό σύλλογο στην Ελλάδα, που ιδρύθηκε εκεί το 1906 από τον Αλέξανδρο Αλεξανδρόπουλο αλλά και την πρώτη για την Πελοπόννησο μάχη της εθνικής αντίστασης, που έγινε στην τοποθεσία Νερολάγκαδο.

Η περιοχή είναι διάσπαρτη από ερημοκκλήσια, όπως ο Αϊ Βλάσης, ο Προφήτης Ηλίας, ο Αη Γιώργης και οι Άγιοι Απόστολοι. Το χειμώνα προσφέρεται για παιχνίδια στο χιόνι.

Στην Πτέρη (που θα την ακούσετε και με το όνομα Φτέρη) θα … φρενάρετε για αρκετή ώρα. Όμως και η συνέχεια είναι εξίσου ανταποδοτική της απόφασης να ακολουθήσετε αυτή τη διαδρομή. Ο δρόμος μετά την Πτέρη συνεχίζει άσφαλτος με διαχωριστικές γραμμές και σε μεγάλο μήκος με προστατευτικές μπάρες. Στο 21,5 χλμ. σταματάει το ελατόδασος και ακολουθεί τυπική βλάστηση με πουρνάρια και θάμνους.

Στο 22ο χλμ. μπαίνουμε στον
Άγιο Παντελεήμονα
ένα κλασικό ορεινό χωριό με πέτρινα σπίτια, ενώ στο 23ο χλμ. δεξιά, δρόμος οδηγεί στο
Άνω Μαυρίκι
. Πάμε ευθεία.

Στο 27ο χλμ., συναντάμε διχάλα. Ευθεία και δεξιά συνεχίζει προς Καλάβρυτα. Αριστερά πάει προς Βάλτα (2 χλμ.) και Παναγία
Πλατανιώ τισσα
(5 χλμ.).

Στρίψτε δίχως δεύτερη σκέψη αριστερά, δεν πρόκειται να το μετανιώσετε όσο δύσκολα γούστα και να έχετε. Στο 1,5 χλμ. από την παράκαμψη, στα αριστερά, συναντάμε βρύση με άφθονο νερό και στο 2ο χλμ. μπαίνουμε στο χωριό Βάλτα που είναι στρωμένο με γρασίδι, σαν προαύλιο παραθεριστικής κατοικίας και τόσο ανέγγιχτο από την επιδρομή του πολιτισμού, που θα σας γοητεύσει.

Στα αριστερά στο 3ο χλμ. βλέπουμε το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου. Ο δρόμος στενεύει και ο τόπος γαληνεύει όπως συμβαίνει πάντα με τα σημεία που επέλεξαν η ίδια η φύση και ο θεός για να ανοίξουν τα χαρτιά του διαχρονικού τους μυστηρίου.

το 4ο χιλιόμετρο μπαίνουμε στο χωριό
Πλατανιώ τισσα
(παλαιά λεγόταν Κλαπατσούνα) με τον ποταμό Κερηνίτη να ψιθυρίζει κάτω από το μικρό γεφυράκι που σηματοδοτεί το πέρασμα. Βρισκόμαστε σε υψόμετρο 700 μέτρων και στρίβουμε αριστερά για να φτάσουμε στην εκκλησία. Ένα ακόμη μικρό πέτρινο γεφυράκι είναι η πρόσβαση των πεζών. Ο διπλανός δρόμος των… εποχούμενων.

Η Πλατανιώτισσα η Παναγία βρίσκεται μπροστά μας στεγάζοντας την Αγιότητά της στην κουφάλα ενός γέρου πλάτανου με γυάλινο σκέπαστρο και ένα εξαιρετικά διαμορφωμένο προαύλιο χώρο. Η μορφή της χαραγμένη στο εσωτερικό του πλατάνου που μοιάζει με σπηλιά, θα σας συγκλονίσει. Συγκεντρώστε το βλέμμα σας στη σκιά πάνω από το καντήλι και θα δείτε με τα μάτια της καρδιάς τις .. γραμμές του θαύματος.

Επιστρέφουμε
στη διχάλα (Καλάβρυτα - Πλατανιώτισσα) που βρήκαμε στο 27ο χλμ. πριν από την παράκαμψη, και πάμε δεξιά προς Καλάβρυτα. Μπροστά μας χιονισμένη η βουνοκορφή του Χελμού. Ο δρόμος είναι καλός ασφαλτοστρωμένος, στενός με διαχωριστικές γραμμές. Στο 30ο χλμ. μπαίνουμε στο χωριό Πετσάκοι και στο βάθος διακρίνονται βράχοι που θυμίζουν Μετέωρα. Στο 31ο χλμ. στα αριστερά, ορεινό μονοπάτι οδηγεί στο ερημοκκλήσι της
Μεταμόρφωσης του Σωτήρος
.

Προχωράμε ευθεία. Προσοχή, δρόμος «ύποπτος» το χειμώνα λόγω πάγων και κατολισθήσεων.

Το χωριό **Κορφές** προβάλλει στο 32,5 χλμ. και στο 35ο χλμ. βλέπουμε το χωριό **Δροσάτο**, τυπικά χωριά της ορεινής Αχαΐας. Μετά τις Κορφές, ο δρόμος στενεύει και για λίγα μέτρα γίνεται δύσκολος με προστατευτικό διάζωμα. Στο 36ο χλμ. μπαίνουμε στο πανέμορφο χωριό
Γουμένισσα
(800 μέτρα υψόμετρο) με την πέτρινη Εκκλησία της Αγίας Μαρίνας. Πέτρινες βρύσες αποχαιρετούν και στα τρία χωριά τον επισκέπτη. Ξεχωρίζει πάντως αυτή του Δροσάτου, με ιδιαίτερη αρχιτεκτονική. Στο 38ο χλμ., στο γεφυράκι συναντάμε πινακίδα: Αριστερά προς Καλάβρυτα (13 χλμ.) και δεξιά προς Πάτρα (64 χλμ.).
Στρίβουμε αριστερά

και στο 51ο χλμ. φθάνουμε στα Καλάβρυτα.

□□□-□`.□%□ία Ολυμπία). Εξ ου και η πινακίδα στο 53,3 χλμ. Δεξιά: Πάτρα (92 χλμ.), Ολυμπία (60 χλμ.). Αριστερά: Τρίπολη (70 χλμ.), Αθήνα (210 χλμ.).

Στην Αροανία υπάρχει και ιχθυοτροφείο πέστροφας. Οι κάτοικοί της ωστόσο ασχολούνται κυρίως με την κτηνοτροφία και τις υποστηρικτικές αυτής δραστηριότητες. Πόλος έλξης των επισκεπτών είναι όμως και τα αγριογούρουνα που «εξορμούν» τελευταίως στην περιοχή. Σταθείτε στα Τριπόταμα. Εδώ θα βρείτε το Δημαρχείο και πολλά καταστήματα, αλλά θα μπορέσετε να απολαύσετε και τον ορμητικό Ερύμανθο που περνάει κάτω από γεφυράκια με τις όχθες του κατάφυτες από δρύες. Ο Ερύμανθος τρέχει ασταμάτητα όλο το χρόνο.

Επισκεφθείτε το πέτρινο τοξωτό γεφύρι που σας επιτρέπει μια μοναδική θέα στο σημείο απ' όπου γίνεται η εκκίνηση των αθλητών του rafting, οι οποίοι φθάνουν μέχρι την Αρχαία Ολυμπία (40 χλμ. περίπου) μέσα από ένα αφοπλιστικό, ανέγγιχτο τοπίο. Η ωραιότερη διαδρομή είναι, λένε οι ειδικοί, από τα Τριπόταμα μέχρι τη θέση
Βιδιάκι
.

Αν βρεθείτε στα Τριπόταμα απ' τις 31 Αυγούστου έως τις 2 Σεπτεμβρίου μη χάσετε την εμποροπανήγυρη που διοργανώνεται κάθε χρόνο με τοπικά προϊόντα όπως ρίγανη, τσάι Ερύμανθου, καρύδια, παραδοσιακή φορμαέλα κ.ά. Αν πάλι αγαπάτε απλώς το rafting, μη χάσετε την ευκαιρία να … δαμάσετε τον Ερύμανθο και να σας δαμάσει η άγρια φύση του σε μια διαδρομή που προσφέρει τα πάντα.